

Ο Θεός κάλεσε τον πιο αγαπημένο Του άγγελο και του παρουσίασε ένα πρότυπο μητέρας. Στον άγγελο δεν άρεσε αυτό που είδε.

- Εργαστήκατε πολύ, Κύριε, δεν ξέρετε πλέον τι κάνετε, είπε ο άγγελος. Κοιτάξτε! Φιλί ειδικό, που θεραπεύει όλες τις αρρώστιες, έξι ζευγάρια χέρια για να μαγειρεύει, να πλένει, να σιδερώνει, να φροντίζει, να ελέγχει, να καθαρίζει. Δε θα δουλέψει!

- Το πρόβλημα δεν είναι τα χέρια, αντέτεινε ο Θεός. Είναι τα τρία ζευγάρια μάτια που χρειάστηκε να βάλω: ένα, για να βλέπει το παιδί της πίσω από κλειστές πόρτες και να το προστατεύει από ανοιχτά παράθυρα, ένα άλλο, για να το κοιτάζει με αυστηρότητα, όταν πρέπει να του μάθει κάτι ουσιώδες και το τρίτο, για να του δείχνει διαρκώς τρυφερότητα και αγάπη, όση δουλειά κι αν έχει εκείνη! Ο άγγελος εξέτασε το πρότυπο της μητέρας πιο προσεκτικά.

- Κι αυτό τι είναι;

- Ένας μηχανισμός αυτοθεραπείας. Δε θα έχει χρόνο να αρρωσταίνει, θα πρέπει να

ασχολείται με το σύζυγό της, με τα παιδιά, με το σπίτι.

- Νομίζω ότι πρέπει να ξεκουραστείτε λίγο, Κύριε, είπε ο άγγελος. Και να επιστρέψετε στο κλασικό πρότυπο με τα δύο χέρια, τα δύο μάτια, κ.λπ.

Ο Θεός συμφώνησε με τον άγγελο. Αφού ξεκουράστηκε, μεταμόρφωσε τη μητέρα σε κανονική γυναίκα. Εξομολογήθηκε όμως στον άγγελο:

- Χρειάστηκε να της δώσω μια τόσο δυνατή θέληση, ώστε να νομίζει ότι θα έχει έξι χέρια, τρία ζευγάρια μάτια και ικανότητα αυτοθεραπείας. Αλλιώς, δε θα καταφέρει να εκπληρώσει το καθήκον της.

Ο άγγελος την εξέτασε από κοντά. Κατά τη γνώμη του, αυτή τη φορά ο Θεός είχε επιτύχει. Ξαφνικά όμως πρόσεξε ένα λάθος:

- Αδειάζει. Αναρωτιέμαι, Κύριε, μήπως βάλατε ξανά υπερβολικά πολλά πράγματα σε αυτό το πρότυπο μητέρας.

- Δεν αδειάζει. Αυτό ονομάζεται δάκρυ.

- Και σε τι χρησιμεύει;

- Για να δείχνει χαρά, λύπη, απογοήτευση, πόνο, θυμό, ενθουσιασμό.

- Κύριε, είστε μεγαλοφυΐα! αναφώνησε ο άγγελος. Ακριβώς αυτό ήταν που έλειπε, για να συμπληρωθεί το πρότυπο.

Ο Θεός πρόσθεσε με ύφος μελαγχολικό:

- Δεν το έβαλα εγώ. Όταν συναρμολόγησα όλα τα μέρη, το δάκρυ εμφανίστηκε από μόνο του.

Ο άγγελος συγχάρηκε πάλι τον Παντοδύναμο κι έτσι δημιουργήθηκαν οι μητέρες.

2η εκδοχή Όταν ο καλός Θεός δημιουργούσε τις μητέρες, βρισκόταν στην έκτη μέρα συνεχούς δουλειάς, όταν ο άγγελος εμφανίστηκε και είπε: "Παιδεύεστε πολύ με αυτό το δημιούργημα."

Και είπε ο Θεός: " Έχεις διαβάσει τις προδιαγραφές που πρέπει να έχει αυτό εδώ; Πρέπει να είναι εντελώς αδιάβροχο αλλά όχι πλαστικό, να έχει 180 μετακινούμενα μέρη που να μπορούν να αντικαθίστανται, να κινείται πάνω σε χυμένο καφέ και σε άλλα τροφικά κατάλοιπα, να έχει ποδιά που εξαφανίζεται όταν σηκώνεται, ένα φιλί που να θεραπεύει οτιδήποτε από ένα σπασμένο πόδι μέχρι μια ερωτική απογοήτευση, και να έχει έξι ζευγάρια χέρια."

Ο άγγελος κούνησε το κεφάλι του αργά και είπε: "Έξι ζευγάρια χέρια...με κανέναν τρόπο."

"Δεν είναι τα χέρια που μου δημιουργούν προβλήματα," είπε ο Θεός. "Είναι τα τρία ζευγάρια μάτια που πρέπει να έχουν οι μητέρες."

"Αυτά θα υπάρχουν στο στάνταρ μοντέλο;" ρώτησε ο άγγελος.

Ο Θεός έγνεψε καταφατικά. "Το ένα ζευγάρι για να βλέπει μέσα από κλειστές πόρτες όταν αυτή ρωτάει, "Τι κάνουν τα παιδιά εκεί;" όταν ήδη αυτή ξέρει. Το άλλο ζευγάρι στο

πίσω μέρος του κεφαλιού της για να βλέπει όσα δεν μπορούσε αλλά πρέπει να ξέρει, και φυσικά ένα τρίτο ζευγάρι εδώ μπροστά για να μπορεί να βλέπει πότε ένα παιδί κάνει γκάφες και να λέει, "Καταλαβαίνω και σ' αγαπώ," χωρίς να χρειάζεται να βγάλει λέξη.

"Κύριε," είπε ο άγγελος αγγίζοντας ευγενικά το μανίκι του, "Ξεκουραστείτε τώρα. Αύριο είναι άλλη μέρα."

"Δεν μπορώ," είπε ο Θεός. "Είμαι πολύ κοντά στο να δημιουργήσω κάτι που μοιάζει τόσο πολύ με μένα. Ήδη έχω κάνει μία που θεραπεύει μόνη της τον εαυτό της όταν είναι άρρωστη, που μπορεί να ταΐσει μια οικογένεια έξη ατόμων με μια μπουκιά ψωμί και που μπορεί να βάλει ένα εννιάχρονο παιδί να σταθεί κάτω από το ντους."

Ο άγγελος περιτριγύρισε το μοντέλο της μητέρας πολύ αργά. "Είναι πολύ απαλή," αναστέναξε."

"Αλλά και πολύ σκληρή!" είπε ο Θεός με έμφαση. "Δεν μπορείς να φανταστείς τι μπορεί να κάνει ή τι μπορεί να αντέξει μια μητέρα."

"Μπορεί να σκέφτεται;"

"Όχι μόνο σκέφτεται, αλλά μπορεί να λογικεύει και να συμβιβάζει," είπε ο Δημιουργός.

Τελικά ο άγγελος έσκυψε πάνω της άγγιξε με το δάχτυλο του το μάγουλό της. "Εδώ υπάρχει μια διαρροή," είπε. "Σας το είπα, προσπαθήσατε να τοποθετήσετε πάρα πολλά σ' αυτό το μοντέλο."

"Δεν είναι διαρροή," είπε ο Θεός. "Είναι ένα δάκρυ."

"Και σε τι χρησιμεύει;"

"Είναι για χαρά, λύπη, απογοήτευση, πόνο, μοναξιά και υπερηφάνεια."

"Είστε μεγαλοφυΐα," είπε ο άγγελος.

Ο Θεός κοίταξε μελαγχολικά, "Δεν το έβαλα εγώ εκεί."